SKANDAL

AV MARTA STARNBERG.

(Forts. fr. föreg. nr.)

XXVIII.

Grevinnan Björnram kom till sitt hem. Hon gick genom de stora, praktfulla rummen till sin egen boudoar, och där vred hon om nyckeln i dörren. Hon ville vara ensam. Hon måste vara ensam. Det var inte för att utestänga mannen, som nyckeln nu vreds om, mannen var bortrest i tjänsteärenden, det var för att utestänga hela världen. Hon måste vara ensam med sig själv i den stund, då det blev klart för henne, att lyckan var inom räckhåll.

Då hon vände sig om, mötte hon sin egen bild i det stora, konstnärligt infattade spegelglaset mitt emot. Var det hon, det där? Var det grevinnan Björnram hon såg framför sig?

Ett sprudlande, kvittrande litet skratt dansade genom rummet. Hon hade återfått sin skönhet, hon hade återfått sin livslust, hon hade återfått sin glädje, hon hade återfått sin lycka. Hon hade åter blivit Louise Ulftand, grevinnan Björnram var död, bortsopad. Det var inte redigt för henne allt det där ännu, det var inte ens tankar ännu, det var bara känslor. Men känslorna voro mäktiga och stora, de måste ha avlopp, och så kom hennes skratt.

Hon sjönk ned i en fåtölj och tryckte pannan mot den sidenklädda karmen, medan ögonen slöto sig. Det var mot hans breda bröst hon vilade sin panna. Hon förblev så, medan känslorna klarnade och blevo tankar.

Han älskade henne ännu. Han hade älskat henne alla dessa förfärliga år, och han hade suttit och väntat på henne. Vad hon var lycklig! Men varför hade inte hans kärlek nått fram till henne? Varför hade hon inte känt den? Då skulle inte hans kinder ha blivit bleka eller hans dag odräglig. Och nu var allt det där förbi. Nu var hon hans igen. Nu var lyckan kommen till henne igen och glädjen och livet. Nu bodde hon i samma stad som han. Nu kände hon vägen till honom, nu kunde hon knacka på hans dörr. Nu kunde hon fly bort från allt och stanna hos honom. Naturligtvis kunde hon fly. Allt annat voro ju småsaker för henne, mannen, hemmet, hela världen. Han ensam, Ernst Malm, var den stora huvudsaken för henne. Vem kunde hindra henne att gå till den hon hade kär? Allt annat var bagatteller, som vinden kunde sopa bort: människors tal och människors dom — Rättfärdighet hade han sagt. Vad är rättfärdighet? Är det inte rättfärdighet att gå till den man har kär och lämna allt det man avskyr?

Hon reste sig upp. Hoppet i hennes själ rätade ut hennes veka, slanka gestalt, och gjorde den hög och imponerande. Hon ville genast skynda bort, undan. Men hon kom inte längre än till dörren. Hon stödde sig mot dörrposten. Hon kom att tänka på att det var hennes föräldrar, hennes egna föräldrar, som räckt dem. Ernst och henne, lidandets kalk att tömma. Hur kunde hennes far handla, såsom han gjort? Hur kunde han? Och modern? Hon kände utan några reflexioner, att modern på något sätt var anledningen till att Ernst inte fått hennes brev. Hade han fått det, så hade allt varit annorlunda. En stor vrede tändes i hennes själ. Hon gick fram och åter i sitt rum i häftigt uppror. Så brast hon i gråt och borrade ansiktet i den sidenklädda divanens dynor.

Då hon grätit en stund, vek vreden bort och lugnet kom och lyckan. Hon öppnade dörren och gick ut. Hon gick hit och dit i den stora våningen och såg sig omkring. Hon tyckte, att hon tagit ett stort steg bort ifrån allt, att hon avlägsnat sig från det, och hon nickade som på avstånd åt de dyrbara möblerna och konstsakerna, som hon ordnat, och bland vilka hennes dagar i ceremoniös kyla skridit fram. Hon talade om för stolarna och borden och konstsakerna och prakten omkring henne, att hon en vacker dag skulle fly bort från det alltsammans, bort till en stor, härlig lycka.

"Ni kan ju förstå att jag måste det", sade hon till rosorna i kristallglaset på sybordet i salongen, "ni kan ju förstå det. Intet liv kan väl ändra därpå".

Hon gick från rum till rum och talade om det, och möblerna och konstsakerna och prakten såg på henne med stor undran, men ingen enda sak hade makt att hålla henne kvar.

Supéen var serverad, och hon satte sig ensam till bordet. Hon måste tvinga sina fötter att vara stilla. De ville springa bort, de små fötterna, eller dansa. Lyckan växte inom henne. Hon serverade sig av maten, och hon åt. Hon åt, som om hon på flera dagar ej smakat någon mat, och medan hon åt, log hon.

Den natten sov inte grevinnan Björnram, den natten satt hon vid sitt skrivbord, iklädd en elegant morgonrock, och skrev till Ernst Malm.

"Jag måste kyssa papperet, som skall ligga i din hand", skrev hon, "ty jag älskar dig mer än hela världen. Jag kommer till dig. Varför skulle jag inte komma? Förstår du inte, att jag måste komma? Rättfärdigheten fordrar det. Som din hustru vill jag komma till dig, träda in i ditt hem och dela det med dig. Var ej rädd för att det är litet! Jag får rum där, hur litet det än är. Vi ha vår kärlek att bygga med, vår kärlek att förgylla med. Då kan det ju inte bli litet eller fult eller trångt. Jag måste bort från allt detta, som omger mig, och kväver mig och binder mig. Här i de stora rummen är det trångt. Jag måste skilja mig ifrån allt här för att komma till dig. Du måste hjälpa mig. Vad skall jag göra? Hur skall jag handla? Skilsmässa först, din hustru sedan. Är det vägen? Allt, vad du ber mig om, gör jag. Men låt oss skynda, skynda, att jag snart måtte komma ifrån det, som nu omger mig, och nå dig, du mitt livs lycka. Det är min nesa, att jag är här, min skam, och det är synd. Du måste hjälpa mig ifrån det, slita banden mitt itu. Din kärlek fyller upp allt för mig och gör allt annat till intet. Jag vill bli dig en god hustru, en trogen hustru. Jag vill smycka ditt hem och vara din hjälp och din glädje och din ro. Och du skall kalla mig Margareta mea också då mitt hår blir grått och mina händer darra.

Kan du förlåta mina föräldrar? De ha berett dig ett oerhört lidande. Vill du inte försöka att förlåta dem! Jag vet inte, om jag själv kan förlåta dem ännu. Då jag tänker på det, stiger vreden upp i min själ. Det går lättare att förlåta vad de ha gjort mig, än att förlåta vad de ha gjort dig. En gång, då jag är hos dig som din, då lyckan fyller alla rum i min själ, då skola vi med armarna om varandras liv lära oss att förlåta.

Din Louise".

Då hon skrivit ned sitt namn, kom hon att tänka på, att han hela tiden kallat henne Margareta, och hon hade kallat honom Ernst. Ja, Ernst var hans namn, och det namnet hade hon lärt sig att älska. Harald, det var hennes lekars ideal, och nu var leken slut. Den stora, underbara verkligheten leker man inte med.

Och ändå. I vårnatten, medan dagen närmade sig, och det verkliga livet kom med sina krav och sitt allvar, gick tanken åter till lekens tid, och hon mindes grinden i buxbomshäcken, där bollen låg gömd, och där de möttes, han och hon. Hon mindes vedboden och arbetet där, hans och hennes, och skogen och blommorna, som de plockdae tillsammans och lärde sig att förstå, han och hon.

"Var slutar leken, och var börjar verkligheten?" frågade hon sig själv i det ögonblick, då solen bröt fram och natten var slut.

XXIX.

Ernst Malm tog själv grevinnan Björnrams brev ur sin låda. Han vände på det, han kände ej stilen, ty han hade aldrig mottagit ett brev från hennes hand. Papperskniven skar raskt itu det eleganta kuvertet, och han tog fram brevet. En het blodström rusade till hans kinder och färgade dem röda. Han lade brevet i sin ficka. Han hade inte kraft att läsa det genast.

Så hade hennes brev kommit, det där brevet, som han fått vänta på så länge och som gjort honom så gränslöst otålig av längtan en gång. Äntligen hade det kommit, efter långa mödans år hade det då kommit — och i vilken stund! Var då den stunden den rätta? Och den stund, då hjärtat höll på att domna av längtan, var det den orätta? Då skulle hennes brev ha förebyggt bittra lidanden och missgrepp. Låg ens ve och väl i Guds hand eller i människors?

Han stod stödd mot kakelugnen med handen på fickan, där brevet låg. Så tog han fram det och läste det, först hastigt som överfarande, sedan långsamt ord för ord.

En stor oro grep honom, han kom i häftig strid med sig själv.

"Jag kommer till dig. Varför skulle jag inte komma?"

Han satte sig vid skrivbordet och gömde pannan i sina händer.

"Därför att du är en annans hustru", sade han doft med klanglös stämma, "en annans hustru. Jag har inte rättighet att öppna min dörr och mitt hem för dig såsom min egendom, så länge du tillhör en annan. Hjärtats lag är inte livets enda lag, du älskade. Guds lag, människors lag och rättsbegreppets lag i vårt inre säger oss, att man tillhör den, som man givit sitt ord och sin ed och sin tro. Och du gav ditt tord och din ed och din tro åt en annan. Margareta, visste du, vad du gjorde i den stunden mot dig själv och mot mig? Man kan inte springa bort från det ord, som man lagt under lagens skydd och under Guds välsignelse, om också hjärtat låder vid en annan. Margareta, Margareta, varför gick du till Guds altare med en annan, då du älskade mig? Hur kan du nu springa bort från den andre?"

"Min kärlek till dig gör allt annat till intet".

"Du älskade, hur du kommer mig att kyssa dig och banna dig på samma gång. Det där är ord, som du inte lagt någon tankegrund under. Jag vet, att du både känner och förstår, att din kärlek aldrig kan göra till intet din ed och ditt ord och din plikt till den andre eller allt det du såsom hans hustru blivit för honom. Om han är intet för dig, kan du ändå vara allt för honom, och huru kan du göra allt detta till intet?"

"Skilsmässa först — din hustru sedan".

Han steg upp. Hastigt mätte han golvet i sitt rum fram och åter.

"En frånskild hustru?"

Tankarna lågo nere, som om de strejkade mot allt resonerande.

"En frånskild hustru?"

Rättsbegreppet steg upp inom honom starkt och hotande, och känslan lade kvalm över lusten att äga henne.

"En frånskild hustru?"

I det trånga rummet med sitt begränsade avstånd vandrade han häftigt fram och åter, medan hans själ kämpade i det oändliga efter ett stöd. Han vädjade till den störste av människors barn, den renaste, han, som visste vad i människan är. Vad lärde han? Han visste det. Han knäppte ihop sina händer.

"Fresta mig inte, Gud", bad han, "fresta mig inte över min förmåga! Jag har ställt mig i din tjänst, skulle jag då handla gent emot din lära? Huru vore jag dig då en god och trogen tjänare? Du gav mig löftet. Minns du, hur du gladde min själ med tro och hopp? Och så tog du bort mitt hopp. Vill du kanske föra mig in i omöjligheternas djupa mörker, för att där visa mig att för dig är ingenting omöjligt? Gör med mig som du vill! I din hand gömmer jag henne, som jag har kär, och mig själv. Du är mäktig, och du är god".

"En frånskild hustru?"

"Nej".

(Forts.)

Södra Sverige

(Forts. fr. sid. 6.)

Ett 85-årigt tvillingpar även i Sverige. Efter utländska källor att världens ålsta nu levande tvillingpar skulle vara två 85-åriga systrar i Texas. Som bekant finnes även i Småland ett vördnadsvärt 85-årigt tvillingpar, nämligen fröknarna Margareta och Marie-Louise Engström, födda julafton 1836 på Bötterums gård, Långemåla socken, Småland. De båda systrarna ha tillbringat hela sitt liv tillsammans på fädernegården.

Stora fartygsbeställningar. De underhandlingar, Öresundsvarvets ledning fört om större fartygsbeställningar, ha nu tagit en gynnsam vändning och man har gott hopp om att inom kort kunna återupptaga driften vid varvet, varigenom 800 arbetare skulle kunna beredas arbete tre år framåt. Beställningen gäller nio fartyg till en sydamerikansk stat. Medföra underhandlingarna åsyftat resultat, torde konkursen kunna undvikas.

Millionkonkurs i Nässjö. F. disponenten vid aktiebolaget Nässjö—Misterhult E. Hamrin och boet efter hans avlidna hustru ha försatts i konkurs. Enligt vad sysslomannen i de båda konkurserna, stadsombudsman Åberg meddelat komma boupptecknings arna att sluta på något över 6 millioner kr, i skulder och borgensförbindelser. Rättens ombudsman är stadsfiskal Stenvik.

Pingstvännen i Huskvarna ställes inför rätta. Enligt Smålands Folkblad kommer stadsfiskalen i Huskvarna att till laga näpst befordra den skolvaktmästare i Huskvarna, som underlät att anmäla sittt barn såsom insjuknat i difteri. Allmänna åklagaren styrkes sin ansvarstalan på med sjukdomsfallet sammanhängande omständigheter, vilka han anser oförtydbart ådagalägga, att fadern ifråga gjort sig skyldig till grov vårdslöshet. Målet kommer före vid Tveta, Vista och Mo häradsrätts nästa sammanträde.

Huvudmannen i Norrlandsligan fast i Eksjö. Landsfiskal Agolin gjorde härom dagen ett gott kap genom att infånga en av huvudmännen i den ställdliga som under förra året opererade i Norrland. Hårt ansatt, fann han för gott att erkänna. Hans verkliga namn är B. Blomén, bördig från Säfsjö. Han har förut varit häktad för flera stölder, men alltid lyckats rymma från det honom ådömda straffet. Den anhållne har också vid flera tillfällen uppträtt under namn Emil Andersson och till och med blivit dömd med detta namn. Blomén har nu förklarats häktad och kommer att rannsakas inför Medelpads västra domsagas häradsrätt.

En energisk och mångsidig man är f. d. husaren G. Marelius i Malghult, Kristdala, Småland. Först var han husar ett tjugutol år (han är nu 60 år gammal). Sedan har han varit byggmästare och ställmakare. När allt sådant arbete började tryta, deltog han i nödhjälpsarbetet, men även detta tog slut. Då skaffade sig M. en stickmaskin och började för egen hand tillverka en hel del nyttiga ylleplagg. Han gjorde detta så bra, att allmänheten började köpa, och nu har omsättningen så ökats, att M. utom sig själv sysselsätter tre personer vid tillverkningen och försäljningen.

Dyra skutt från tåget. Svensk Trafiktidning återger följande lilla klipp ur Smålandsposten 17 aug. 1870:

"Warnagel. Till Wexiö Cellfängelse inkom förra veckan bleckslagaren Thomas Bodell från Ennery da i Wirestads socken, för att med 8 dagars fängelse vid vatten och bröd avtjäna honom ådömda 50 rdr rmt böter därför att han olovligen för än jernbanetåg stadnat hoppat ur kupeen. För samma förseelse hava 2:ne andra personer erlagt lika böter och en fjärde lärer wara att wänta på fängelset för att med vatten och bröd avsitta lika belopp. Den som öppnade kupeedörren har afwikit från orten och lärer flytt — till Amerika."

Svår vanvård av gammal trotjänare. Man har i dagarna å en gård invid Vernamo hos en lantbrukare där konstaterat ett upprörande fall av vanvård å en gammal, nu orkeslös trotjänare, en 70-års man, som i 23 år varit anställd på gården. Den starka kölden tvingade härom kvällen gubben att söka herberge i en grannegård, ty han kunde ej vara i sin drängstuga. På grund av gubbens vanvårdade utseende tog värden på stället med sig två andra av ortens mäst betrodda män och anställde en undersökning i den gamles bostad. Åldringens husbonde sökte till en början hindra undersökningen, men måste slutligen låsa upp drängsstugan. Här visade sig en ruskig syn. Stanken i rummet var obeskrivlig och smuts och ornelighet rådde överallt. "Så uselt bo ej ens grisarna på gården" var det enstämmiga vittnesbörd, som gavs av de närvarande. Saken har gjorts till föremål för undersökning av ortens läkare, vilken nu hos landsfiskalen anmält åldringens husbonde för vanvård.

F. d. minister Thomas åtalar en skogstjv. Inför Bräkne häradsrätt i Blekinge hade härom dagen en fikare J. Jönsson och hans hustru att höstas begivit sig in pg f. d. minister svara för att de vid en fiskefärd i W. W. Thomas' skogspark på egendomen Solhem för att där taga virke till årtullar. Jönsson hade fällt en björk och tagot en gren av en alm, hustrun hade fällt två unga ekar. De hade sedan sågat sönder träden, men överraskades, då de höllo på att inlasta virket i båten, av ministern själv. Då flydde de, lämnande båten i sticket, varpå den ålderstigne, men alltjämt kraftfulle ministern själv rodde den tunga båten till Solhem där den nästa dag avhämtades av fiskaren. Svarandena erkände, varpå minister Thomas i ett anförande förklarade anledningen till att han låtit åtala svarandena. Han framhöll att det nu var 60 år sedan han första gången kom till Sverige. Han hade fäst sig mycket vid Sverige och svenskarna och nere i Blekinge hade han i Solhem, som han nu innehaft i 12 år, funnit den plats, där han i lugn och ro ville njuta sina återstående dagar. Solhem hade blivit hans allt i allom, och särskilt satte han ofantligt värde på sin skog. Men denna skog hade sedan länge varit i föremål för tjuvars skoningslösa framfart, och nu var det lättare att räkna träden än stubbarna. "Solhem blir ödelagt, om det får fortsätta på det sättet." Minister Thomas hade ej åtalat svarandena för att erhålla skadestånd, ty sådant gick ej att värdera i pängar. Det var endast för att statuera ett exempel, som han gjort det. Rätten beslöt att meddela utslaget vid marstinget.

Småländsk idrott under fjolåret. Resultatet av fjolårets idrottsarbete förbunds verkställande utskott i föreligger nu inför Smålands idrottsförm av anmälningar om fullgjorda prov för riksförbundets idrottsmärke. Av antalet att döma synes icke den allmänna idrotten vara stadd i tillbakagång, åtminstone i vissa delar av distriktet, utan snarare tvärtom. För år 1920 inlämnades 102 anmälningar om fullgjorda prov för manliga idrottsmärket och 61 för kvinnliga idrottsmärket. För år 1921 äro inlämnade 215 anmälningar för manliga idrottsmärket och 66 för kvinnliga idrottsmärket. Regementenas anmälningar äro snart räknade, i det endast två militära idrottsföreningar insänt dylika, nämligen studentskvadronens idrottsförening i Eksjö samt Smålands art.-regtes idrottsförening i Jönköping. Anledningen härtill torde nog vara den, att de värnpliktiga föredraga att tillföra sina föreningar i hemorten de avlagda proven. Resultatet av erövrade idrottsmärken ställer sig sålunda å de olika idrottsföreningarna: Kalmar allm. idrottsklubb 46 manliga, Kalmar idrottssällskap 28 manliga och 51 kvinnliga, idrottsföreningen Kamraterna, Växjö, 25 manliga och 7 kvinnliga, Nybro idrottsförening 21 manliga, Tranås allm. idrottsföreningen Kamraterna, Oskarshamn, 11 manliga, Ljungby idrottsförening 10 manliga, Jönkäpings idrottssällskap 8 manliga, Huskvarna idrottsförening 8 manliga och 2 kvinnliga, Alvesta gymnastik- och idrottsförening 8 manliga och 3 kvinnliga, Jönköpings allm. idrottsklubb 9 manliga, Eksjö gymnastik- och idrottsföreningen 7 manliga, Västerviks idrottsförening 7 manliga, Studentliga och Smålands artilleriregementskvadronens idrottsförening 9 mantes idrottsförening 3 manliga.

Beredde sig för operation. En märklig erferenhet omtalas av herr Alfr. Leclerc, Oakwood, N. Dak. Han skriver: "För endast åtta dagar sedan erhöll jag en provflaska av Dr. Peters Kuriko, och min hustru började taga medicinen. Den har gagnat henne mer än all den medicin läkare ordinerat. Hon kande ej längre smälta födan och beredde sig för en operation, vartill doktorn rått henne. Hon finner nu att en operation är onödig och hennes matsmältning har mycket förbättrats." Det är den gamla gamla ofta upprepade historien om att en operation har blivit förebyggd av detta enkla gamla örtmedel. Underlåt ej att försöka det. Dr. Peters Kuriko säljes ej genom apotekare. För upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Gör er semestertripp till

SVERIGE

Midnattsolens land

Trettio underbara dagar på sjö och land

ETT ENASTAENDE TILLFÄLLE FÖR SVERIGERESANDE

Svenska Amerika Linjen har för denna sommar framkommit med en utomordentlig kombination för landsmännens resa hem. Vi äro härmed i tillfälle att ge en kortfattad skildring därav, samt komma att med största nöje stå till tjänst med närmare upplysningar och råd till var och en som begär det.

De första tio dagarna utgöras av en hänförande oceanresa på en av de stora, modärna och luxiösa ångarna "Stockholm" eller "Drottningholm". Sedan följer en tio dagars tur till de vackraste platserna i Sverige och grannländerna och till sist återresan över oceanen med ytterligare tio njutningsrika och hälsosamma dagar.

Innan vi övergå till de olika turerna vilja vi framhålla några av de reserutter samt de platser, som skola besökas. Vi ha då den berömda Göta kanal, som sträcker sig över 225 mil och har 74 slussar. Den har sin väg från Nordsjön till Östersjön, från sjö till sjö, genom leende dalar, förbi idylliska byar och pittoreska ruiner av åldriga slott och kyrkor samt bjuder hela vägen på omväxlande och vackra scenerier. Den är utan tvivel en av de mest vackra och intressanta rutterna i Europa. På vägen ges god tid att bese den märkliga Trollhättan.

Stockholm, Europas vackraste huvudstad, har av en givmild natur begåvats med en underlig provkarta av all världens skönhet. Där finner man Skottlands klippholmar, en bit av Neapelstranden, några klippor från Rocky Mountains, en del av Canadas furuskogar, några tilltalande delar av Paris m. m.

Visby, Östersjöns pärla, är en av de mest fascinerande gamla städer i Europa. Pittoreskt belägen på västra kusten av Gottland erbjuder det turisten en hänförande vy av en stad omgiven av tornkrönta vallar och säregna ruiner.

Dalarna och isynnerhet trakten kring Siljan är en av de mest färgrika landsbygder i hela Sverige. Rättvik och Leksand äro vackra, men Mora erbjuder mera av historiskt intresse.

Jämtland, de många vattenfallens land, åtnjuter ett stort rykte som turistort. Dess fjäll och älvar och skogar jämte dess härliga luft och klimat har gjort det till en verklig hälsoort. Man behöver blott nämna sådana namn som Åreskutan och Tännforsen.

Till sist ha vi Lappland — Midnattsolens land — som kan berömma sig av världens mest nordliga elektriska järnväg. Här finner man evig snö, mäktiga glaciärer, ofantliga bergsjöar, de högsta berg och de största vattenfall.

KURSEN PÅ NORSKA KRONOR STIGER

Den svenska kronan står nu i pari, eller däromkring, varför svenskar skola finna det fördelaktigt att köpa norska kronor och placera dem i norska banker. Vi vilja återigen framhålla, att pängar, som sändas genom oss, garanteras absolut mot förlust. Alla penningförsändelser, som komma till oss, äro **inom 24 timmar** efter dess mottagande på väg till sin bestämmelseort.

Härom dagen var det en svensk från östra Canada, som sände oss $1,000 — säger ett tusen dollars — med uppdrag att sända dem till Norge för honom och insätta dem i bank där, om vi kunde skaffa honom 5 kronor per dollar. Vi skaffade honom ej allenast fem kronor, utan fem kronor och 40 öre per dollar och kunde således för hans räkning i bank i Norge insätta 5,400 kronor. När värdet på den norska kronan åter går upp, vilket det är tvunget att göra, kan han ej allenast inhösta en direkt god förtjänst, utan hans pängar ha under tiden dragit en ränta av 5 procent på vanlig räkning och 5½ på sex månaders uppsägningstid.

Vi ha förbindelse med alla banker, och vi ombesörja kvitto för mottagandet och insättarna få sig direkt tillsända bankbok från respektive bank i Norge. Alla våra penningförsändelser äro garanterade av William Avenue branschen av Royal Bank of Canada.

SWEDISH AMERIÇAN LINE

STOCKHOLM	April 18
STOCKHOLM	Maj 27
DROTTNINGHOLM	Juni 10
STOCKHOLM	Juli 8
DROTTNINGHOLM	Juli 29
STOCKHOLM	Aug. 19
DROTTNINGHOLM	Sept. 9
STOCKHOLM	Sept. 30
DROTTNINGHOLM	Oct. 21
STOCKHOLM	Nov. 11
DROTTNINGHOLM	Dec. 9
STOCKHOLM	Dec. 23

NORWEGIAN AMERICAN LINE

STAVANGERFJORD	April 7
BERGENSFJORD	April 28
STAVANGERFJORD	Mai 19
BERGENSFJORD	Juni 9
STAVANGERFJORD	Juni 30
BERGENSFJORD	Juli 21
STAVANGERFJORD	Aug. 11
BERGENSFJORD	Sept. 1
STAVANGERFJORD	Sept. 22
BERGENSFJORD	Oct. 13
STAVANGERFJORD	Nov. 3
BERGENSFJORD	Nov.24
STAVANGERFJORD	Dec. 9

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

HELLIG OLAV	April 27
FREDERIK VIII	May 9
OSCAR II	May 18
UNITED STATES	June 1
HELLIG OLAV	June 8
FREDERIK VIII	June 20
OSCAR II	June 29
UNITED STATES	July 13
HELLIG OLAV	July 20
FREDERIK VIII	Aug. 1
OSCAR II	Aug. 10
UNITED STATES	Aug. 24

HELLIG OLAV	Aug. 31
FREDERIK VIII	Sept. 12
OSCAR II	Sept. 21
UNITED STATES	Oct. 5
HELLIG OLAV	Oct. 12
FREDERIK VIII	Oct. 24
OSCAR II	Nov. 2
UNITED STATES	Nov. 16
HELLIG OLAV	Nov. 30
FREDERIK VIII	Dec. 7
OSCAR II	Jan. 2, 1923

För fullständiga upplysningar etc., hänvänd er till

P. M. DAHLS STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE., :-: :-: WINNIPEG, MAN.

"Pionjären inom de skandinaviska ångbåtsagenturerna i Canada"